

شکستگی و آتل و گچ گیری و پین گذاری

تعریف

❖ هر گونه تغییر شکل استخوان به دنبال ضربه، شکستگی نامیده می شود. این تغییر شکل ممکن است به اشکال مختلف ظاهر شده و با شدت متفاوت و ضعف همراه باشد. گاهی شکستگی بسیار واضح است در این حال ضربه موجب می شود، استخوان به دو و یا حتی چند تکه کاملاً جدا از هم تبدیل شود گاهی شدت ضربه وارده به حدی است که موجب خرد شدن استخوان می شود.

عوارض

- احتمال آسیب رسیدن به عروق و اعصاب در مسیر رسیدن از پوست به استخوان
- عفونت محل عمل
- عفونت استخوانی
- ضعیف شدن عضلات ناحیه شکستگی

علت درمان

✓ برگشتن شکل ظاهری اندام به اندازه های قبل از شکستگی و برگشتن کارکرد عضو آسیب دیده در کوتاه ترین زمان به قبل از شکستگی

مراحل درمان

❖ *جااندازی شکستگی* بی حرکت کردن قطعات شکسته شده * بازپرور
پزشک معالج با دیدن رادیوگرافی، نوع شکستگی را تشخیص و در صورتی که مشخص شود. شکستگی با جااندازی و گچ گیری قابل درمان نیست. در اتاق عمل پس از انجام بی حسی موضعی یا بی هوشی عمومی با شکافتن پوست و عضلات استخوان شکسته را مشخص کرده، قطعات شکسته شده را زیر دید مستقیم در کنار یک دیگر قرار می دهد. سپس استخوان ها به وسیله پین در کنار هم ثابت می شوند.

آتل و گچ

❖ جا انداختن استخوان شکسته مچ دست یا پا با درد بسیاری همراه است و گاهی بی هوشی لازم است. اول ممکن است یک آتل با پد نرم پوشیده شود تا استخوانها را صاف کند و از مچ دست محافظت کند و اگر شکستگی خیلی ناپایدار باشد احتمال دارد گچ گرفته شود و در صورت شکستگی بد مچ حتی نیاز به جراحی هم گاهی می باشد.

مراقبت گچ گیری و آتل

- منظور از گچ گیری اندام استفاده از ماده ای مانند گچ یا فایبرگلاس برای ایجاد یک قالب محکم در اطراف اندام است تا از حرکات بعضی مفاصل آن جلوگیری شود. عضو گچ گرفته شده تا 24 ساعت در هوای آزاد قرار گیرد تا کاملاً خشک شود.
- در هنگام استحمام دو لایه پلاستیک را روی گچ یا آتل خود بپیچید تا آب به آن نفوذ نکند.
- در 24 ساعت اول گچ گیری، روی اندام گچ گرفته شده وزن نگذارید و عضو گچ گیری شده را روی سطح لبه دار قرار ندهید و عضو روی بالشت نرم قرار گیرد.
- اگر پزشکتان به شما اجازه راه رفتن با گچ را داده است این کار را تا موقعی که گچ شما کاملاً خشک و سفت نشده است، انجام ندهید. این زمان برای فایبر گلاس یک ساعت و برای گچ 3-2 روز است.
- باند پنبه ای را که در زیر گچ یا آتل قرار داده شده است را بیرون نیاورید.
- لبه های زیادی یا قسمت هایی از گچ یا آتل را بدون مشورت با پزشک، سر خود برش ندهید.
- پوست دور گچ یا آتل را مرتب نگاه کنید. اگر قرمز یا زخمی بود به پزشکتان اطلاع دهید.
- مرتب گچ یا آتل خود را نگاه کنید. اگر ترک برداشت به پزشکتان اطلاع بدهید.
- چون محل بسته است احتمال عفونت آن وجود دارد و اگر عفونت کند، قابل دیدن نیست ممکن است متوجه آن نشده و برای شما خطر ایجاد کند. اگر خارش مداوم بود با پزشک معالج خود تماس بگیرید.
- گاهی اوقات در 2 تا 3 روز اول بعد از گچ گیری ممکن است، تورم اندام بیشتر شده و بیمار احساس کند، گچ سفت شده و به اندامش فشار وارد می کند.
- باید در چند روز اول بعد از گچ گیری دراز کشیده و یک یا چند بالشت زیر اندام طوری قرار داد که ساق یا ساعد بالاتر از سطح قلب بیمار قرار بگیرد با این کار خون و مایعات از اندام به طرف قلب بازگشت کرده و تورم کم می شود.

شکستگی و آتل و گچ گیری و پین گذاری

- انگشتان دست یا پای شکسته شده را مکرراً حرکت بدهید. مقداری یخ خرد شده را در یک کیسه پلاستیکی خشک قرار داده و آن را در روی گچ یا آتل در محل ضایعه دیده قرار دهید.
- هرگز خودتان گچ را خارج نکنید، چون ممکن است در حین این کار به پوست خود صدمه زده یا فشار بیش از حد به اندام تان وارد کنید. پزشک معالج، گچ شما را با یک اره مخصوص برش می دهد تا بتواند آن را راحت تر خارج کند.

علائم هشدار

- گزگز و خواب رفتن عضو * تغییر رنگ ناخن های عضو گچ گرفته شده از حالت طبیعی (صورتی) به کبودی * ورم شدید عضو * ایجاد درد شدید عضو بخصوص اگر درد با حرکت انگشتان آن عضو بیشتر شد.

انواع پین

- پین وسیله ای فلزی برای بی حرکت کردن استخوان بعد از جراحی است. جنس پین از فلزاتی مانند: استیل ضد زنگ و تیتانیوم بوده که با بدن سازگار بوده و بر اثر مواد داخل بدن دچار خوردگی نمی شوند. استیل استفاده شده در این وسایل معمولاً آلیاژ مخصوصی از آهن است که مقادیری کروم و کبالت دارد. بر خلاف عقیده معمول، جنس این وسایل از پلاتین نیست. از این فلزات ابزارهای متنوعی به این منظور درست می کنند که متداول ترین آنها عبارتند از: سیم، پلاک، میله، پین، نیل یا میخ، پیچ و اکسترنال فیکساتور یا تثبیت کننده خارج از پوست.

کاربرد پین ها

- ثابت کردن محل شکستگی * کشش استخوانی * تثبیت کننده های استخوانی خارج از پوست. (در فیکساتور خارجی)

فعالیت

- جهت بهبود گردش خون و جلوگیری از ایجاد عوارض باید هر چه سریع تر تمرینات ورزشی خود را زیر نظر پزشک معالج و فیزیوتراپ شروع کنید و به تدریج به مدت و دامنه آن اضافه کنید.
- در شروع حرکت، تغییر وضعیت و نقل و انتقال می توانید از وسایل کمک حرکتی مانند: عصا، واکر، ویلچر استفاده کنید.

رژیم غذایی

- از رژیم غذایی پر پروتئین، پر کالری و سرشار از ویتامین استفاده کنید. مصرف سبزیجات و مرکبات و آب میوه های تازه حاوی ویتامین C می تواند به بهبود سریعتر زخم کمک کند.
- مصرف شیر و لبنیات در بیمارانی که مدت زیادی در بستر باقی می مانند، به علت احتمال ایجاد سنگ های ادراری باید محدود شود.
- از رژیم غذایی با فیبر زیاد و مایعات استفاده نمایید که از ایجاد یبوست و نفخ جلوگیری کرده و به بهبود اشتها کمک می کند.

خود مراقبتی

- برای افراد مسن و ناتوان و بیماران دیابتی از وسایل حفاظتی برای تسکین فشار و تشک های مواج استفاده نمایید.
- مصرف دخانیات و الکل باید قطع گردد.
- استفاده از تکنیک های آرام سازی مانند: تنفس عمیق، استفاده از مسکن ها، شل کننده های عضلانی تجویز شده توسط پزشک سبب کاهش درد می شود. داروهای تجویز شده (آنتی بیوتیک ها، ضد دردها، ضد التهاب) باید در فاصله زمانی معین و یک دوره کامل مصرف گردد.

علائم هشدار

- هرگونه افزایش ورم، التهاب انتهای عضو، رنگ پریدگی و یا کبودی انگشتان (با وجود قرار دادن عضو بالاتر از سطح قلب)
- احساس بی حسی و سوزن سوزن شدن انتهای عضو آسیب دیده، دردی که با مسکن برطرف نمی شود و یا لحظه به لحظه شدت می یابد.
- شل یا سفت شدن پین، در صورت وجود هرگونه قرمزی، تورم، حساسیت و یا بوی نامطبوع و ترشح چرکی از محل زخم و اطراف پین و یا تب

<p>آموزش به مددجو (راهنمایی برای مراقبین سلامت) - 1398</p> <p>کارگروه درون بخشی آموزش به بیمار بخش جراحی</p> <p>Mayo clinic, WebMD, ClinicalKey</p> <p>Brunner Suddarth's textbook of Medical surgical Nursing 2018</p>	<p>منابع:</p>	<p>تهیه کننده: زکبه مظاهری</p> <p>(سوپر وایزر آموزش سلامت)</p> <p>نایب کننده: اعظم چراغی</p> <p>(مدیریت پرستاری)</p>
<p>کد پمفلت: A.H/ PE/ SW/ 07</p>		